

758.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 30 sierpnia 1928 r.

w sprawie wykonania art. 7 i 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół.

Na podstawie art. 7, 98 i 114 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) zarządzam co następuje:

§ 1. Brzmienie ślubowania, składanego przy pierwszej nominacji na profesora oraz przy nominacji po przerwie w służbie profesorskiej, jest następujące:
„Ślubuję, że na powierzonym mi stanowisku profesora szkoły akademickiej przyczyniać się będę ze wszystkich sił do ugruntowania wolności i potęgi Rzeczypospolitej Polskiej, której zawsze wiernie służyć będę, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów prawa strzec będę pilnie, obowiązki mego stanowiska spełniać gorliwie i sumiennie, a tajemnicy urzędowej dochowam”.

Ślubowanie składa profesor na ręce rektora w obecności dziekana wydziału, na którym został mianowany, przez odczytanie brzmienia ślubowania.

Po złożeniu ślubowania profesor podpisuje odczytany tekst, pod którym rektor i dziekan stwierdzają swymi podpisami, że ślubowanie zostało złożone, podając datę ślubowania.

§ 2. Tekst przyrzeczenia, składanego przy pierwszej nominacji oraz przy ponownej nominacji po przerwie przez pomocnicze siły naukowe jest następujący:

„Przyrzekam być pomocnym profesorowi, któremu będę podlegał w prowadzeniu pracy naukowej, pedagogicznej i administracyjnej, wypełniać jego polecenia służbowe, w służbie i poza służbą strzec powagi mego stanowiska i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć godność mego stanowiska i zaufanie, którego ono wymaga, wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach służbowych, przysyłać na ręce profesora, któremu służbowo podlegać będę, uzyskiwać zezwolenia jego na wszelkie płatne zajęcia uboczne, wypełniać obowiązki, określone w regulaminie zakładu, donosić natychmiast profesorowi o każdej przeszkodzie w pełnieniu obowiązków, wywołanej czy to chorobą, czy innymi uzasadnionymi powodami i na żądanie profesora udowodnić tę przeszkodę”.

Tekst ślubowania pomocniczych sił naukowych przy nominacji na stałe jest następujący:

„Ślubuję, że na powierzonym mi stanowisku pomocniczej siły naukowej przyczyniać się będę ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi Rzeczypospolitej Polskiej, której zawsze wiernie służyć będę, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów pra-

wa strzec będę pilnie, obowiązki mego stanowiska spełniać gorliwie i sumiennie, a tajemnicy urzędowej dochowam”.

Przyrzeczenie i ślubowanie składają pomocnicze siły naukowe na ręce rektora w obecności dziekana właściwego wydziału przez odczytanie brzmienia przyrzeczenia, bądź ślubowania.

Po złożeniu przyrzeczenia, bądź ślubowania, pomocnicza siła naukowa podpisuje odczytany tekst, pod którym rektor i dziekan stwierdzają swymi podpisami dokonanie przyrzeczenia, bądź ślubowania, podając jego datę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Switalski

759.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 września 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany § 9 oraz uzupełnienia § 12 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w celu wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie ustępu 1 art. 12 oraz art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 9 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317), zmieniony częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 875), w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 111), otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustala się następujące normy podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi normalnotorowemi i wąskotorowemi (dojazdowemi) do miast, które przed dniem 1 lipca 1923 r. uzyskiwały zatwierdzenie statutów o pborze samoistnych podatków od towarów przywożonych lub wywożonych:

- I. a) dla gminy m. st. Warszawy podatek nie może przekroczyć kolejowej opłaty przewozowej za odległość 40 klm.,
- b) dla gmin m. Łodzi, Lwowa, Krakowa i Wilna podatek nie może przewyższać kolejowej opłaty przewozowej za odległość 30 klm.,
- c) dla pozostałych uprawnionych gmin miejskich podatek nie może przenosić kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 klm.